

indeholdt en Løsning af Spørgsmaalet om en Tiendebank. Ja, det kan der foreløbig slet ikke være Tale om, og det er egentlig heldigt, at disse Tiendeobligationer ikke foreligge endnu, thi den Opgave at regulere dette vil blive aldeles umulig for en Hypotekbank med det Omfang som her er foreslaaet. Af Tiendeobligationer er der Tale om at udstede for 150 Mill. Kr., og hvad dernæst Statens Laan angaar, ved jeg ganske vist ikke, hvor meget der er Tale om, men det er blevet mig sagt — jeg tør ikke indestaa for Rigtigheden — at det er omtrent 30 Mill. Kr., og naar dertil kommer Kreditforeningsobligationerne, hvor vi altsaa regne 80 Mill., vil man let se, at Købet af alle disse Obligationer eller blot Størsteparten af dem er en Opgave, som langt overstiger Hypotekbankens Kræfter; det kan der slet ikke være Tale om.

Det er vel egentlig ogsaa forudsat i Loven, man kan maaske endog sige, at det er ligefrem udtalt paa det bestemteste, at det ikke er Lovens Mening, at alle de Kreditforeningsobligationer, der fremkomme som ny, skulle kunne købes af Hypotekbanken. Det kan aldeles ikke være Lovforslagets Mening, thi i Fald det var Tilfældet, da var der slet ingen Grund til alle de Bestemmelser om, at der skal købes i Forhold til, hvad hver har udlaant o. desl. Det maa være Lovforslagets Mening og kan ikke være anderledes efter de begrænsede Midler, her er Tale om; end at man kun kan købe en vis Del af dem. Altsaa, lad os tænke os, at efter at Loven er vedtagen, kommer der et Aar i en Kreditforening for 6 Mill. Kr. ny Laan; disse 6 Mill. Kr. ny Obligationer kan Kreditforeningen eller Ejerne af de faste Ejendomme, der have faaet Laanene optagne, aldeles ikke vente opkøbte af Hypotekbanken, de kunne kun vente, at der opkøbes en vis Del, men ikke, at de opkøbes alle sammen. Det vil da sige, at det, som Loven stiller i Udsigt, den Fordel for Ejere af faste Ejendomme, at de ville tjene 4 eller 5 pCt. i Forhold til de nuværende Kurser, kan umuligt komme dem alle til gode, men kun dem, som faa solgt deres Obligationer til Hypotekbanken. Hvad nu angaar de andre Obligationer, de, som ikke blive solgte til Hypotekbanken — der altsaa kun kan købe en vis Del, saa at der bliver en hel Del tilbage — tror jeg nok, deres Kurs vil hæves noget, men regulært vil det ikke blive saa overordentlig betydeligt. Den vil nemlig kun hæves af den Grund, at der bliver et ringere

Materiale til Køberne, der bliver færre Sælgere, og som Følge deraf maa man efter almindelige økonomiske Love vente en noget højere Pris, men det hele er ikke saa farligt, man kan ikke vente en meget høj Kursstigning. Thi man maa huske, at denne skal fordeles ikke alene paa de ny Obligationer, som komme ud, og som ikke blive købt af Hypotekbanken, men tillige paa de gamle, som vare i de aabne Serier. Derfor maa man ingenlunde faa Ejere af faste Ejendomme til at tro, at naar Hypotekbanken er kommen frem, vil enhver kunne være sikker paa at sælge sine Obligationer til en Pris, der svarer til den høje Pris, man kan faa paa det franske Marked. Det er ingenlunde Tilfældet, at enhver, der sælger, vil have sikker Udsigt til at faa en 4—5 pCt. højere Kurs. Det vil nogle faa, og Resten kan vente nogen Prisforhøjelse, men hvor stor den bliver, er ikke godt at sige i Forvejen.

Nu vil man spørge: Ja, men hvordan skal det altsaa gaa til, hvordan skal man da fordele det, hvem skal være de foretrukne, hvem skal have fuld Værdi, med andre Ord: Hvem skal Hypotekbanken købe af, og hvem skal den lade være at købe af? I den Henseende finder jeg heller ikke nogen Oplysning i Lovforslaget eller kun meget ringe Oplysning i Lovforslaget eller dets Bemærkninger. Det kan være, der er en bestemt Ordning paatænkt, men jeg fremhæver altsaa kun, at jeg ikke har kunnet finde den. Det naturligste vilde vel egentlig være, at man henvendte sig til Kreditforeningerne. Disse ere jo i højeste Grad interesserede i, at der faas den højst mulige Pris for deres Obligationer, og tillige interesserede i, at der ikke sker Forskel, at ikke den ene Skyldner den ene Dag faar en høj Pris og den anden Skyldner den næste Dag en meget lavere Pris. Altsaa, det er muligt, at det kunde ordnes saaledes, at Kreditforeningerne paatog sig at levere Obligationerne saaledes, at Debitorerne ikke fik Kreditforeningsobligationer, men kun rede Penge. Det er noget, som udmærket godt kunde laves, og det bevises bedst derved, at det er lavet, der er allerede nu Kreditforeninger, som have betinget sig Ret til enten at give Obligationerne eller deres Kursværdi. Naar man altsaa gjorde det paa den Maade, vilde de rede Penge gaa direkte til Debitorerne, uden at de først behøvede at faa Fingre i Kreditforeningsobligationer. Hvis man vilde noget saadant, var det vel rimeligt, at man spurgte Kreditforeningerne lidt til Raads om Frem-